

ZOO OLOMOUC V SOMALILANDU, TÝDEN DRUHÝ.

Místní zvyklosti začínám považovat za běžné. Například zde zcela **chybí dopravní značky**. Platí pravidlo silnějšího, **klaksony** jsou univerzálním prostředkem komunikace. Součástí provozu se stávají **velbloudi, kozy a pěší**. **Chodníky** tu jednoduše **nejsou**. A technický stav vozidla? Jezdí, dokud může.

Významnou roli v životě místních obyvatel hrají osli a velbloudi. **Osli roznášejí** v malých cisternách **vodu** do domácností po celé Hargeise. Na **velbloudy** se tu přepočítává **bohatství**, protože jsou **zdroji masa a mléka**. Jako **národ básníků a písničkářů** zpívají místní lidé i dromedářům. Mají přesně dané písně, které používají při dojení, vyhánění na pastvu, krmení nebo zahánění na noc domů. Pokud se jejich pasáček v buši ztratí, za zpěvu zaháněcí písně ho dromedáři odvedou až k domovu.

Ve spolupráci s místními bylo potřeba **přesunout samce gazely Spekeovy ze soukromých rukou do vznikajícího Centra biodiverzity v Debbisu**. V Somalilandu (stejně jako v ČR) platí **zákaz držet** doma bez patřičných povolení **místní volně žijící faunu**. Gazele jsme odebrali první **vzorky krve a srsti** pro budoucí somalilandskou **biobanku**. Poté nás a gazelu čekala cesta do 70 km vzdáleného Debbisu. Bez ozbrojeného doprovodu však vyloučený počín. Čekání na "chlapíka" v maskáčích a s **kalašnikem přes rameno** bylo tedy nezbytné. **Debbis** se nachází **uprostřed neobydlené polopouště**. Převážně dopadla na výbornou a gazela už se prohání v obrovské ohradě ve svém přirozeném prostředí. Dáváme se do práce a tvoříme plán rozvoje místního zařízení, jehož cílem je **vybudování environmentálního centra pro vzdělávání studentů a přípravu místa na vypouštění zkonfiskovaných býložravců zpět do volné přírody**. Začneme **vybavením veterinární ordinace** a zhodnocením **welfare** chovaných zvířat. Kolem poletují desítky **zoborožců toko rudozobých**, neschází ani pobytové znaky **paviánů plástíkových**. Zanedlouho nás ale vyháňá déšť, který by rychle mohl rozvodnit jindy vyschlá koryta řek a odříznout nás od civilizace. Při cestě zpět Musa, místní veterinář, upozorňuje na **želvu pardálí** na krajnici. Krásné nepřejeté samičce darujeme život výměnou za darování krve pro účely biobanky, na jejímž zřízení budeme nadále pracovat.

Spolu s Tomášem Maulem a Abdurahmanem jsme usilovně pokračovali i v **diplomatických schůzkách** s aktuálním číslem National Geographic v rukou. **Ředitel kulturního centra hlavního města Hargeisa** byl bohužel činností a významným publikačním výstupem nadšen natolik, že přislíbil **otištění článku v místním časopise**, aby se problematika ilegálního **obchodu s gepardy** dostala do povědomí **místních obyvatel**. Na totožné téma proběhne i **veřejná beseda**. Následuje **schůzka s viceprezidentem**, s jehož podporou máme taktéž počítat. Dokonce nabízí podíl na řízení zatím pouze formálně vyhlášené rezervace, kde žijí gepardi. Povzbuzeni úspěchem míříme na pozici nejvyšší, do samotného **prezidentského paláce** na setkání s jeho prvním **tajemníkem**. Výsledek? Máme **prezidentovy sympatie!** Zajímavé setkání proběhlo i s **velitelem jednotky**, jež dopadla hlavního **pašeráka gepardů**, kterému byly vyměřeny čtyři roky vězení. Čekal nás za městem, v improvizované plechové boudě s ornamentovanými koberci. Dle jeho zbojnických historek se s životem moc "nemazal". To my se s ním "mažeme" o něco více, a proto se už nyní těšíme na příští zápisky z místa.

MVDr. Jan Kirner

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325